

ΠΡΟΣ: Πρωθυπουργό της Ελληνικής Δημοκρατίας Θεσσαλονίκη 30 / 11 / 2018
Κ. Αλέξη Τσίπρα Αρ. Πρωτ. 6571

- Υφυπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Γεώργιο Βασιλειάδη
- Όλα τα κόμματα του Ελληνικού Κοινοβουλίου
- Όλους τους βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου
- Όλες τις Σ.Ε.Φ.Α.Α. της χώρας
- Μ.Μ.Ε.
- Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Μυρσίνη Ζορμπά
- Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη
- Τομεάρχη Πολιτισμού και Αθλητισμού της Νέας Δημοκρατίας κ. Όλγα Κεφαλογιάννη
- Υπεύθυνη τομέα Αθλητισμού της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννα Καραμανλή

Θέμα: Σχέδιο νόμου με τίτλο «Επιτροπή επαγγελματικού αθλητισμού – Προπονητές και εκπαιδευτές – Ιδιωτικά γυμναστήρια και ιδιωτικές σχολές εκμάθησης αθλημάτων και άλλες διατάξεις» που ετέθη σε ηλεκτρονική διαβούλευση την Παρασκευή 23/11/2018 από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Μετά από έκτακτη συνεδρίαση του Δ.Σ. της Ένωσης Γυμναστών Βορείου Ελλάδος (έτος ίδρυσης 1954) σχετικά με το υπό διαβούλευση Σχέδιο νόμου με τίτλο «Επιτροπή επαγγελματικού αθλητισμού – Προπονητές και εκπαιδευτές – Ιδιωτικά γυμναστήρια και ιδιωτικές σχολές εκμάθησης αθλημάτων και άλλες διατάξεις», σας ενημερώνουμε **για την πλήρη αντίθεση και διαφωνία μας με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου** που περιλαμβάνονται στο Μέρος Β' Προπονητές – Εκπαιδευτές Κεφάλαια Α', Β', Γ' Δ', 'Ε και Ζ' και ειδικότερα στα άρθρα 28 έως 50, καθώς και με τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στο Μέρος Γ' Ιδιωτικά γυμναστήρια και ιδιωτικές σχολές εκμάθησης αθλημάτων Κεφάλαια Α', Β' και Γ' και ειδικότερα στα άρθρα 52 έως 74.

Με μεγάλη μας έκπληξη διαπιστώσαμε ότι γίνεται μια «παρά φύση» προσπάθεια να ρυθμιστούν αποσπασματικά και από το παράθυρο, παράνομα και αντισυνταγματικά, επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των Σ.Ε.Φ.Α.Α. – Τ.Ε.Φ.Α.Α., τα οποία, δυστυχώς, επί 35ετία η Ελληνική πολιτεία έχει «αμελήσει» να ρυθμίσει. Κατά την άποψή μας, όπως θα τεκμηριώσουμε και παρακάτω, το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί ατυχώς να ρυθμίσει θέματα τα οποία δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα των υπογραφόντων το σχέδιο νόμου υπουργών, αναπληρωτών υπουργών και υφυπουργών, **αφού απουσιάζει - αν μη τι άλλο - η υπογραφή του καθ' ύλην αρμόδιου** για τη ρύθμιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων αποφοίτων τριτοβάθμιας, και όχι μόνο, εκπαίδευσης, **υπουργού Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων.**

Αντί λοιπόν η πολιτεία να φροντίσει να εκδοθεί επιτέλους το πολυπόθητο προεδρικό διάταγμα (μετά από συνεργασία με τις Σ.Ε.Φ.Α.Α. και τις επιστημονικές ενώσεις) για τη ρύθμιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των Σ.Ε.Φ.Α.Α. – Τ.Ε.Φ.Α.Α., όπως πολύ πρόσφατα έκανε με την έκδοση του Π.Δ. 99/2018 (ΦΕΚ 187 Α' - 5 / 11 / 2018) για την «Ρύθμιση του επαγγέλματος του μηχανικού με καθορισμό των επαγγελματικών δικαιωμάτων για κάθε ειδικότητα»

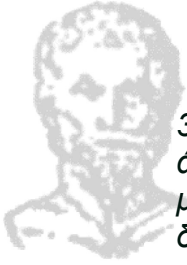
NORTHERN GREECE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS ASSOCIATION (E.G.V.E.)

που υπογράφουν οι συναρμόδιοι υπουργοί **Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων**, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υποδομών και Μεταφορών και Οικονομίας και Ανάπτυξης (γιατί έτσι ρυθμίζονται τα επαγγελματικά δικαιώματα), ο αναρμόδιος υφυπουργός αθλητισμού – πολιτισμού παρουσίασε αυτό το έκτρωμα, το οποίο έχει ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων.

Είναι χαρακτηριστικό δε, ότι από τους «άγνωστους» συντάκτες του σχεδίου νόμου, δεν ελήφθη υπόψη είτε σκοπίμως είτε γιατί διέφευγε των γνώσεων τους η υπ' αριθ. 1732/2001 (τμήμα Δ') **Απόφαση του ΣΤΕ** για το θέμα, η οποία μεταξύ άλλων αναφέρει: «....., το άρθρο 37 του ν. 75/75 (Α' 138), ως ίσχυε αρχικώς, όριζε ότι «Το επάγγελμα του προπονητού δύναται ν' ασκώσι μόνον οι κεκτημένοι παρά της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού σχετικής άδειας, ως και οι απόφοιτοι της Εθνικής Ακαδημίας Σωματικής Αγωγής διά τα αθλήματα άτινα εδιδάχθησαν». Στη συνέχεια, με το άρθρο 31 του ν. 2725/99 (Α' 121) ορίσθηκαν τα εξής «1. Η άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή επιτρέπεται μόνο στον κάτοχο άδειας, που χορηγείται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού .... 2. Για τη χορήγηση της ειδικής άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή απαιτείται : α) πτυχίο Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.), με κύρια ή πρώτη ειδικότητα στο συγκεκριμένο άθλημα, ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής ή δίπλωμα της σχολής προπονητών της παρ. 4 του παρόντος άρθρου ή πτυχίο ή δίπλωμα αναγνωρισμένων σχολών προπονητών του εξωτερικού, ... ». Περαιτέρω, σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 136 παρ. 5 του αυτού νόμου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 77 παρ. 14 του ν. 3057/2002 (Α' 239): «Οι άδειες άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή κάθε κατηγορίας που έχουν χορηγηθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου εξακολουθούν να ισχύουν και μετά τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του εδαφίου α' της παραγράφου 2 του άρθρου 31 του Ν. 2725/1999, οι πτυχιούχοι Ε.Α.Σ.Α. ή Τ.Ε.Φ.Α.Α. χωρίς δίπλωμα ειδικότητας μπορούν να λάβουν άδεια άσκησης επαγγέλματος σε άθλημα που εδιδάχθησαν, με την προϋπόθεση ότι ασκούσαν το επάγγελμα του προπονητή στο αντίστοιχο άθλημα για ένα χρόνο τουλάχιστον πριν από τη δημοσίευση του Ν. 2725/1999 σε αθλητική ομοσπονδία ή αθλητική ένωση ή αθλητικό σωματείο, που αποδεικνύεται με βεβαίωση αυτών. Για αθλήματα στα οποία τα Τ.Ε.Φ.Α.Α. δεν χορηγούν αντίστοιχη ειδικότητα, άδειες άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή χορηγούνται σε πτυχιούχους Τ.Ε.Φ.Α.Α., εφόσον έχουν διδαχθεί το σχετικό άθλημα ή έχουν εμπειρία σε αυτό, που βεβαιώνεται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία.»

4. Επειδή, εν προκειμένω, ο αιτών είναι κάτοχος πτυχίου του Τμήματος Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Παραρτήματος Σερρών) κτηθέντος το έτος 1993. Στις 16.5.2006, ο αιτών υπέβαλε αίτηση για τη χορήγηση άδειας προπονητή αντισφαίρισης, η οποία του χορηγήθηκε με την πράξη 22522/17.5.2006 του Υφυπουργού Πολιτισμού και, στη συνέχεια, στις 24.8.2006, υπέβαλε αίτηση για να λάβει άδεια προπονητή κλασσικού αθλητισμού, συνυποβάλλοντας βεβαίωση του «Γ.Α.Σ. Αναγέννηση Άρτας», σύμφωνα με την οποία ο αιτών διέτελεσε προπονητής στο στίβο από 31.11.1993 έως 30.11.1994 και από 20.2.1996 έως 31.12.1998. Με την πράξη 7580/15.2.2007 του - με εντολή Υφυπουργού Πολιτισμού υπογράφοντος - Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, η οποία εκδόθηκε κατόπιν θετικής γνωμοδότησης της «Επιτροπής για την αντιμετώπιση θεμάτων εφαρμογής του νέου αθλητικού νόμου 2725/1999» (πρακτικό 239/10.10.2006), χορηγήθηκε στον αιτούντα άδεια προπονητή κλασσικού αθλητισμού. Τέλος, με την ήδη προσβαλλόμενη πράξη, η άδεια αυτή ανακλήθηκε, με την αιτιολογία ότι η χορήγησή της ήταν μη νόμιμη, διότι το μεν αρ.

31 του ν. 2725/99 απαιτεί για τη χορήγηση της άδειας προπονητή σε συγκεκριμένο άθλημα πτυχίο ΤΕΦΑΑ με πρώτη ή κύρια ειδικότητα στο άθλημα αυτό, η δε μεταβατική διάταξη του άρθρου 136 αναφέρεται σε πτυχιούχους ΤΕΦΑΑ χωρίς δίπλωμα ειδικότητας και, άρα, δεν καλύπτει την περίπτωση του αιτούντος, ο οποίος είχε δίπλωμα ειδικότητας στην αντισφαίριση.

5. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, στο πτυχίο που έλαβε ο αιτών από το ΤΕΦΑΑ Σερρών το έτος 1993 και του οποίου η νομιμότητα δεν μπορεί να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως, αναφέρεται μόνον ότι αυτός «κρίθηκε άξιος πτυχίου του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού Σερρών, με βαθμό 7,14». Στο εν λόγω πτυχίο δεν αναγράφεται ότι χορηγήθηκε στον αιτούντα πτυχίο με ειδικότητα αντισφαίρισης. Ούτε μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δίπλωμα ειδικότητας», κατά την έννοια της μεταβατικής διάταξης του άρθρου 136 παρ. 5 του ν. 2725/99, το υπάρχον στο φάκελο, από 26.11.1993, αυτοτελές «πιστοποιητικό» του αυτού εκπαιδευτικού ιδρύματος, του οποίου, μάλιστα, η αυτοτελής έκδοση δεν προκύπτει ότι στηρίζεται σε διάταξη της ισχύουσας για τα ΤΕΦΑΑ νομοθεσίας, και στο οποίο αναφέρεται ότι ο αιτών παρακολούθησε με επιτυχία την ειδικότητα του αθλήματος «αντισφαίριση», δεδομένου, άλλωστε, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 του ν. 1268/82 (προστεθέν με το άρθρο 48 παρ. 1 του ν. 1404/83), όπως ίσχυε τον κρίσιμο χρόνο λήψης του πτυχίου του αιτούντος, **για τον καθορισμό κατευθύνσεων και ειδικεύσεων του ενιαίου πτυχίου που χορηγεί ένα Τμήμα Σχολής ΑΕΙ, απαιτείτο προεδρικό διάταγμα, το οποίο δεν έχει εκδοθεί εν προκειμένω.** Ενόψει αυτών, δεν μπορούσε να αντιταχθεί στον αιτούντα, κατά την εφαρμογή της ως άνω μεταβατικής διάταξης, ότι κατείχε «δίπλωμα ειδικότητας» σε άλλο άθλημα, και δεν κωλυόταν, συνεπώς, εξ αυτού του λόγου, η χορήγηση άδειας προπονητή κλασσικού αθλητισμού. Ως εκ τούτου, ο αιτών μπορούσε, από την άποψη αυτή, να υπαχθεί στη μεταβατική ρύθμιση του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 136 παρ. 5 του ν. 2725/99 και να λάβει άδεια άσκησης επαγγέλματος προπονητή στον κλασσικό αθλητισμό, εφόσον, κατά την εκτίμηση της Διοικήσεως, είχε διδαχθεί το αντικείμενο αυτό κατά τη φοίτησή του στο ΤΕΦΑΑ και ασκούσε το επάγγελμα του προπονητή κλασσικού αθλητισμού επί ένα έτος τουλάχιστον πριν από τη δημοσίευση του ν. 2725/1999 σε αθλητικό σωματείο. Συνεπώς, είναι μη νόμιμη η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία στηρίζεται στην εσφαλμένη πραγματική βάση ότι ο αιτών διέθετε «δίπλωμα ειδικότητας» στο άθλημα της αντισφαίρισης.».

Δοθέντος ότι, διαφωνούμε απόλυτα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του σχεδίου νόμου δεν θα προχωρήσουμε σε κατ' άρθρο σχολιασμό. Θέλουμε μόνο να επισημάνουμε ότι:

Στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου περιλαμβάνεται μια ακόμα ιδιαίτερως **θλιβερή διάταξη στο άρθρο 40** η οποία ούτε λίγο ούτε πολύ μας λέει ότι με το πτυχίο του ΤΕΦΑΑ δεν θα μπορούμε να κάνουμε πλέον σχεδόν τίποτα αφού ακόμα και για την εργασία μας ως πτυχιούχων ΤΕΦΑΑ στα προγράμματα Αθλητισμός για Όλους, που διοργανώνει και χρηματοδοτεί η ίδια η Γ.Γ.Α. ή σε δημόσια και ιδιωτικά γυμναστήρια, **αλλά και στο σχολικό αθλητισμό (ΝΤΡΟΠΗ)**, θα χρειαζόμαστε άδεια εξασκήσεως επαγγέλματος προπονητού ή εκπαιδευτού από τη Γ.Γ.Α. Γιατί, επιπλέον, αυτές τις δουλειές δεν θα μπορούν να τις κάνουν μόνο γυμναστές με τυπικό προσόν το πτυχίο ΤΕΦΑΑ, αλλά θα μπορούν να τις κάνουν μόνο προπονητές ή εκπαιδευτές με άδεια από τη Γ.Γ.Α. που μπορεί να μην είναι και απόφοιτοι των ΤΕΦΑΑ.

Θαυμάστε τη σχετική διάταξη.

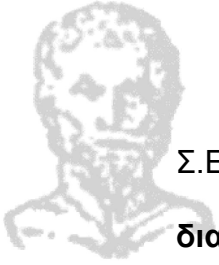
«1. Δεν επιτρέπεται η διοργάνωση ή διεξαγωγή οποιουδήποτε προγράμματος σωματικής άσκησης και εκγύμνασης, άθλησης για όλους, μαζικού, σχολικού, εργασιακού αθλητισμού, πρακτικής γιόγκα, αυτοάμυνας και αυτοπροστασίας ή δραστηριότητας αθλητικής αναψυχής χωρίς την παρουσία προπονητή του αντίστοιχου αθλήματος ή εκπαιδευτή της αντίστοιχης ειδικότητας, ανάλογα με την περίπτωση.

2. Δεν επιτρέπεται η ανάθεση ή η ανάληψη και άσκηση καθηκόντων εκπαιδευτή **(για το σχολικό αθλητισμό; ; ; ; ; - σοβαρά μιλάτε - όσα αναφέρονται στην παρένθεση δικά μας)** από φυσικό πρόσωπο που δεν είναι εγγεγραμμένο στο υπο-μητρώο εκπαιδευτών της παρ. 1 του άρθρου 29, ακόμη κι αν το πρόσωπο αυτό κατέχει τα επαγγελματικά προσόντα του άρθρου 38.»

Η διατύπωση της διάταξης αυτής εξαφανίζει τελείως την όποια σοβαρότητα του συντάκτη του σχεδίου νόμου και χρήζει σαφέστατα ψυχ..... προσέγγισης.

Επίσης, με τη διάταξη της **παραγράφου 5, του άρθρου 30**, του σχεδίου νόμου εισάγεται ακόμα ένας **απαράδεκτος περιορισμός** στην άσκηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων ΤΕΦΑΑ, αφού το επάγγελμα του προπονητή Γ' επιπέδου **δεν θα μπορούν να το ασκήσουν απόφοιτοι ΤΕΦΑΑ ανεξαρτήτως ειδικότητας** (δικαίωμα που το έχουν μέχρι τώρα οι απόφοιτοι ΤΕΦΑΑ), θα μπορούν όμως να το ασκήσουν απόφοιτοι ΙΕΚ, ΚΕ.Ε., κλπ, δεδομένου ότι όπως αναφέρεται στην υποπαραγράφο (α) της παρ. 5, το επάγγελμα του προπονητή Γ' επιπέδου θα μπορούν να το ασκήσουν όσοι διαθέτουν «κάποιο από τα επαγγελματικά προσόντα των παρ. 3 και 4» του ίδιου άρθρου (30), οι οποίες (παραγράφοι) προβλέπουν για μεν το Α' επίπεδο ότι το επάγγελμα μπορεί να ασκηθεί από απόφοιτους ΤΕΦΑΑ με πρώτη ή κύρια ειδικότητα στο συγκεκριμένο άθλημα, για δε το Β' επίπεδο ότι μπορεί να ασκηθεί από απόφοιτους ΤΕΦΑΑ με πρώτη ή κύρια ειδικότητα και με δευτερεύουσα στο συγκεκριμένο άθλημα. **Προτείνουμε οι απόφοιτοι ΤΕΦΑΑ - ΣΕΦΑΑ να μπορούν να ασκήσουν επάγγελμα προπονητή Β' επιπέδου στα αθλήματα που έχουν διδαχθεί στο πρόγραμμα σπουδών τους είτε έχουν είτε δεν έχουν ειδικότητα σε αυτά.**

Τέλος, στο ίδιο **απαράδεκτο** πλαίσιο κινούνται και οι προτεινόμενες ρυθμίσεις του Γ' Μέρους **«ιδιωτικά γυμναστήρια και ιδιωτικές σχολές εκμάθησης αθλημάτων»** Κεφάλαια Α', Β' και Γ' και ειδικότερα στα άρθρα 52 έως 74, όπου αντί να προστατευθεί το επάγγελμα του Γυμναστή από την παράνομη άσκηση και αντιποίηση από τον οποιονδήποτε δηλώνει «personal trainer» και όλους τους υπόλοιπους που είτε παρακολούθησαν είτε όχι κάποια από τις ιδιωτικές σχολές aerobic, κλπ (χάριν συντομίας χρησιμοποιούμε μόνο αυτόν τον όρο) εργάζονται παράνομα σε ιδιωτικά γυμναστήρια και ιδιωτικές σχολές βάζοντας καθημερινά σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα και την υγεία των ανυποψίαστων αθλουμένων. Επιπροσθέτως, είναι αυτονόητο ότι μας βρίσκουν αντίθετους διατάξεις όπως η διάθεση συμπληρωμάτων διατροφής και πάσης φύσεως σκευασμάτων σε γυμναστήρια και αθλητικούς χώρους εν γένει, οι διατάξεις για την αθλητική αναψυχή, τους χώρους κύριας χρήσης των γυμναστηρίων (άρθρο 64, κλπ), τα προγράμματα ειδικής φυσικής αγωγής, τα τουριστικά καταλύματα, τον εξοπλισμό πρώτων βοηθειών, την εκμάθηση χορών, καθώς και σχεδόν όλες οι διατάξεις των προαναφερθέντων άρθρων.

Η Ε.Γ.Β.Ε. ευρισκόμενη σε απόλυτη ταύτιση με το κοινό ψήφισμα των Σ.Ε.Φ.Α.Α. για το σχέδιο νόμου, σας επαναλαμβάνει:

«Το προτεινόμενο νομοσχέδιο υπονομεύει τη δημόσια υγεία, τη διαμόρφωση του χαρακτήρα των νέων μας και τη δημόσια πανεπιστημιακή εκπαίδευση με την επίσημη σφραγίδα του κράτους.

Το προωθούμενο νομοσχέδιο του Υφυπουργείου Πολιτισμού για τον Αθλητισμό:

1.Θέτει σε κίνδυνο την υγεία του Έλληνα πολίτη εισάγοντας το επάγγελμα του «Εκπαιδευτή» με σεμιναριακού τύπου κατάρτιση και δυνητικά μοναδικό προσόν εκείνο του απολυτήριου Δημοτικού.

2. Αγνοεί ότι η άσκηση είναι μια έντονη διατάραξη της φυσιολογικής λειτουργίας του οργανισμού η οποία, αν δεν γίνει στοχευμένα στηριγμένη σε αμιγώς επιστημονικές αρχές, αντί να βελτιώσει την υγεία ή την απόδοση, **θα προκαλέσει σημαντικά προβλήματα υγείας.**

3. Ο «Εκπαιδευτής» σύμφωνα με την πρόταση νόμου θα γυμνάζει, μεταξύ άλλων, παιδιά, εγκύους και ηλικιωμένους, **αρκεί να έχει παρακολουθήσει σεμινάριο δήθεν πιστοποιημένου ιδιωτικού φορέα.**

4. Θεωρεί ότι η τετραετής φοίτηση σε πιστοποιημένα από το Υπουργείο Παιδείας προγράμματα σπουδών των Ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων από διεθνώς καταξιωμένους επιστήμονες παράγει επαγγελματίες στο χώρο της άσκησης αντίστοιχου επιπέδου με σεμιναριακού τύπου κατάρτιση ολίγων εβδομάδων από οποιονδήποτε, ακόμη και σε ανθρώπους με απολυτήριο Λυκείου ή και Δημοτικού. **Στην ουσία εκχωρούνται δικαιώματα πανεπιστημιακής εκπαίδευσης σε ιδιωτικά ΙΕΚ αμφιβόλου ποιότητας.**

5. Μετατρέπει τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, μια απλή διοικητική υπηρεσία υπουργείου, σε φορέα εκπαίδευσης, πιστοποίησης και κατοχύρωσης επαγγελματικών δικαιωμάτων. Με άλλα λόγια, οι διοικητικοί υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού υποκαθιστούν πανεπιστημιακούς Καθηγητές και Επαγγελματικά Επιμελητήρια. Πιστεύαμε ότι το κομμάτι της εκπαίδευσης και πιστοποίησης ανήκει στο Υπουργείο Παιδείας το οποίο μόλις πρόσφατα νομοθέτησε τα προγράμματα Δια Βίου Μάθησης των πανεπιστημίων.

6. Δίνει επαγγελματικά δικαιώματα «Προπονητή» με ειδίκευση σε ένα συγκεκριμένο άθλημα σε πτυχιούχους ιδιωτικών απιστοποιητών Ινστιτούτων και Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης οι οποίοι έχουν περατώσει την Ειδίκευση «Προπονητής Αθλημάτων», **παρέχοντας το δικαίωμα να εκπαιδεύουν παιδιά χωρίς να έχουν πιστοποίηση παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας.**

7. Εκχωρεί αρμοδιότητες του κράτους ή επιστημονικών επαγγελματικών συλλόγων (επαγγελματικά δικαιώματα) σε αθλητικές ομοσπονδίες, η αποστολή των οποίων είναι απλώς η Διοργάνωση Αγώνων και όχι η εκπαίδευση, **παρά τις αντίθετες οδηγίες της Επιτροπής Αθέμιτου Ανταγωνισμού και του Συνηγόρου του Πολίτη.**

8. Δεν προβλέπει νομοθετικό πλαίσιο για την αδειοδότηση των ιδιωτικών χώρων άσκησης έτσι ώστε να διασφαλίζεται η Υγεία.

Επειδή,

1. Κανείς δεν πάει σε εμπειρικό γιατρό, ούτε στέλνει το παιδί του σε σχολείο με εμπειρικούς «δασκάλους», ενώ όλοι απαιτούν εύκολα να διακρίνουν τα προσόντα ανθρώπων που παρέχουν υπηρεσίες, ιδιαίτερα υπηρεσίες υγείας και εκπαίδευσης.

2. Η συμμετοχή του Έλληνα πολίτη σε δραστηριότητες Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού είναι δικαίωμα το οποίο συμβάλλει στην ανάπτυξη της προσωπικότητας του πολίτη (Σύνταγμα του 1975, άρθρο 5, παρ. 1) και κάτω από σωστές προϋποθέσεις καταπολεμά το ρατσισμό, τη βία και τις εξαρτήσεις.

3. Η έλλειψη σωματικής άσκησης έχει αναγνωρισθεί ως ο τέταρτος σημαντικότερος παράγοντας κινδύνου πρόωρης θνησιμότητας και ασθενειών στις χώρες υψηλού εισοδήματος ενώ, μόνο στην περιφέρεια της Ευρώπης, ευθύνεται για περισσότερους από 1 εκατομμύριο θανάτους. Πειραματικά δεδομένα συνηγορούν ότι η συστηματική άσκηση αποτελεί θεραπεία για είκοσι έξι διαφορετικές ασθένειες. Η πρόσφατη απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας ως προς τη συνταγογράφηση της άσκησης από τον ΕΟΠΥΥ αποδεικνύει τη σημαντικότητα της άσκησης για την πρόληψη χρόνιων παθήσεων.

4. Το οικονομικό κόστος της φυσικής αδράνειας στους Έλληνες πολίτες ανέρχεται σε 130-650 εκατομμύρια ευρώ ανά έτος λόγω των δαπανών για ασθενείς με στεφανιαία νόσο, διαβήτη τύπου 2, καρκίνο του εντέρου και του μαστού, καθώς και λόγω του κόστους για την αντιμετώπιση ψυχολογικών ασθενειών που σχετίζονται με το άγχος και την κατάθλιψη.

5. Ο αθλητικός επιστήμονας (γυμναστής) χρειάζεται γνώσεις ανατομίας και φυσιολογίας για το πώς λειτουργεί το ανθρώπινο σώμα, γνώσεις ψυχολογίας και κινητικής συμπεριφοράς για να κινητοποιήσει το άτομο να γυμναστεί εφόρου ζωής, γνώσεις παιδαγωγικής και διδακτικής για να μετουσιώσει τη θεωρία σε πράξη, αποτελεσματικά.

6. Η άσκηση πρέπει να παρέχεται σε εξατομικευμένη βάση μετά από αξιολόγηση, με συγκεκριμένη ένταση, διάρκεια και συχνότητα, ανάλογα με τη φυσική κατάσταση, κατάσταση υγείας, συνθήκες περιβάλλοντος, φύλο, και ηλικία. Υπάρχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις αερόβιας εκγύμνασης και μυϊκής ενδυνάμωσης από παγκόσμιους επιστημονικούς οργανισμούς για να υπάρχει ασφάλεια και να αποφευχθούν τραυματισμοί, κακώσεις και θάνατοι. Έχει αποδειχθεί ότι κάθε μορφή άθλησης-άσκησης, δεν είναι αποτελεσματική αλλά μονάχα εκείνη που είναι κατάλληλα στοχευμένη.

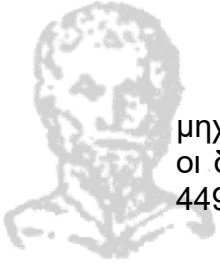
7. Το γνωστικό αντικείμενο της Φυσικής Αγωγής και του Αθλητισμού διδάσκεται στα πανεπιστήμια της χώρας και είναι η έκτη δημοφιλέστερη επιλογή ανάμεσα σε όλους τους υποψήφιους φοιτητές για να εισαχθούν σε πανεπιστημιακή Σχολή. Συνολικά, υπάρχουν πάνω από 60.000 ενεργοί πτυχιούχοι φυσικής αγωγής.

8. Η αθλητική επιστήμη (sport science) των Ελληνικών πανεπιστημίων (ΤΕΦΑΑ) σύμφωνα με τους παγκόσμιους ανεξάρτητους οργανισμούς αξιολόγησης βρίσκεται στην περίοπτη εικοστή θέση της παγκόσμιας κατάταξης και είναι πρωτοπόρα στην Ελλάδα ανάμεσα στις γνωστές επιστήμες των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

ΚΑΛΟΥΜΕ (ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ)

- Την Κυβέρνηση να αποσύρει τις προτεινόμενες αντισυνταγματικές, αντιεπιστημονικές άδικες και καταχρηστικές διατάξεις του νομοσχεδίου και να κάνει δραστικές μεταβολές των άρθρων του νομοσχεδίου μετά από **ουσιαστική** διαβούλευση με τις Σχολές Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού των Πανεπιστημίων της χώρας (και τις επιστημονικές ενώσεις συμπληρώνουμε εμείς). Οι μεταβολές των άρθρων του νομοσχεδίου θα πρέπει να ακολουθούν την ισχύουσα νομοθεσία σε σειρά άλλων επαγγελματιών όπως οι

NORTHERN GREECE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS ASSOCIATION (E.G.V.E.)

μηχανικοί (ΠΔ 99/2018, ΦΕΚ 187Α/2018), οι ιατροί (Α.Ν. 1565/1939, ΦΕΚ Α/16), οι δικηγόροι (ΠΔ 122/2010, ΦΕΚ 200/Α/30-11-2010), οι εκπαιδευτικοί (π.χ., ΦΕΚ 449 /3-4-2007), οι φαρμακοποιοί (ΠΔ 64/2018, ΦΕΚ 124/Α/11-7-2018) κλπ.

ΖΗΤΑΜΕ (ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ)

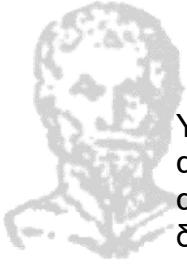
- Την υποστήριξη του Έλληνα πολίτη για ένα νέο αθλητικό νομοσχέδιο που θα υπηρετεί την υγεία, παιδεία και ποιότητα ζωής των κατοίκων της χώρας που γέννησε τον Ολυμπισμό.»

Η Ε.Γ.Β.Ε. για την πληρότητα των επιχειρημάτων και την αποφυγή οποιασδήποτε παρερμηνείας παραθέτει στη συνέχεια μια πλήρη απεικόνιση της επικρατούσας κατάστασης.

Σχετικά με τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ΤΕΦΑΑ είναι γνωστό ότι με το Π.Δ. 107/83 (άρθρο 3) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του Νόμου Πλαισίου 1268/82 που είναι και οι ιδρυτικοί νόμοι των Τ.Ε.Φ.Α.Α., προβλέπεται ότι: «Στους κατόχους πτυχίου Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού μπορούν να ανατίθενται: (α) Η διδασκαλία της Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, στα αθλητικά σωματεία και στους χώρους δουλειάς και κοινωνικής δραστηριότητας εν γένει. (β) Η διδασκαλία μαθημάτων συναφών με την Επιστήμη Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού στη Γενική και στην Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση. (γ) Η διεύθυνση και εποπτεία των γυμναστηρίων και των χώρων αθλητικών εγκαταστάσεων εν γένει. (δ) Καθήκοντα τεχνικών συμβούλων και επιστημονικών συνεργατών σε αθλητικούς οργανισμούς και λοιπούς συναφείς φορείς.....». Έμμεσες αναφορές για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ΤΕΦΑΑ υπάρχουν επίσης στο Π.Δ. 219/2006 ΦΕΚ 221/Α/13-10-2006 (Π.Δ. το οποίο έχει και αυτό μια «πονεμένη» ιστορία, αφού το τροποποίησε, σε λίγους μήνες, ο ίδιος υφυπουργός που το πρόωθησε και την πρώτη φορά για υπογραφή) για την άδεια λειτουργίας γυμναστηρίου όπου στο άρθρο 3 παράγραφος 5β ορίζεται ότι «...οι διδάσκοντες, εκπαιδευτές, γυμναστές, προπονητές, πρέπει να είναι πτυχιούχοι ΤΕΦΑΑ, ελληνικού ή ισότιμου αλλοδαπού ΑΕΙ ή να έχουν άδεια άσκησης επαγγέλματος που έχει χορηγηθεί από τον αρμόδιο κρατικό φορέα. Έμμεσες αναφορές επίσης περιλαμβάνονται και στη σχετική με το θέμα ΚΥΑ.

Περαιτέρω, σχετικά με την άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή ίσχυε ο νόμος 75/75 που ρύθμιζε θέματα προπονητών σε όλα τα αθλήματα επί 24 χρόνια και προέβλεπε ότι το επάγγελμα του προπονητού «...δύναται ν' ασκώσι οι κεκτημένοι παρά της Γ.Γ.Α. σχετικής άδειας, ως και οι απόφοιτοι της ΕΑΣΑ δια τα αθλήματα άτινα εδιδάχθησαν». Ο νόμος 75/75 τροποποιήθηκε το 1999 με τον Ν. 2725/99 που άλλαξε πολλά πράγματα, όπως απεδείχθη ιστορικά πλέον, σε λάθος κατεύθυνση. Το νόμο 2725/99 τροποποίησε και συμπλήρωσε αργότερα ο Ν. 3057/2000 αλλά και μεταγενέστεροι οι οποίοι δεν επέφεραν κάποια ιδιαίτερη βελτίωση όπως και ο Ν. 4049/2012. Εκδόθηκαν επίσης στο επόμενο διάστημα ο Ν. 4170/2013 ο οποίος με την παρ. 2 του άρθρου 78 τροποποίησε την παρ. 6 του άρθρου 136 του Ν. 2725/1999 και ο Ν. 3919/2011 ο οποίος με το άρθρο 3 «Κατάργηση αδικαιολόγητων απαιτήσεων προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άσκηση επαγγελμάτων» οδήγησε στην ισχύουσα σήμερα διαδικασία «Αναγγελίας Άσκησης Επαγγέλματος Προπονητή .....» μέσω Αίτησης –

NORTHERN GREECE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS ASSOCIATION (E.G.V.E.)

Υπεύθυνης Δήλωσης του άρθρου 8 του Ν. 1599/1986 και τη συνυποβολή των απαιτούμενων δικαιολογητικών. Προέκυψε τέλος στο μεσοδιάστημα, η αναγνώριση, δυστυχώς, σε εφαρμογή κοινοτικής οδηγίας επαγγελματικών δικαιωμάτων σε απόφοιτους κολλεγίων σε παρεμφερή με την επιστήμη της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού αντικείμενα. Το 2016 ψηφίστηκε ο νόμος 4373/2016 (ΦΕΚ 49 Α' / 1-4-2016) το άρθρο 48 του οποίου συγκεκριμένα προέβλεπε:

«Στο άρθρο 31 του ν. 2725/1999 προστίθεται παράγραφος 12 ως εξής:

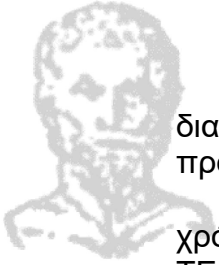
12. Πέραν της αδειοδότησης από το κράτος, η άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή δεν υπόκειται στην έγκριση ή άλλου ισοδύναμου αποτελέσματος περιορισμό άλλου φορέα, εφόσον ο προπονητής είναι κάτοχος πτυχίου Σχολής Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Σ.Ε.Φ.Α.Α.) ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής με κύρια ή πρώτη ειδικότητα στο άθλημα στο οποίο θα εργαστεί.». Για την ψήφιση της συγκεκριμένης διάταξης είχαμε, τότε, συγχαρεί τον αρμόδιο υφυπουργό αθλητισμού κ. Σταύρο Κοντονή.

Η Ένωση Γυμναστών Βορείου Ελλάδος έχει επανειλημμένως και διαχρονικά διατυπώσει τις αντιρρήσεις της και έχει υποβάλει τις προτάσεις της για το υφιστάμενο αναχρονιστικό, ξεπερασμένο και απαράδεκτο κανονιστικό πλαίσιο, το οποίο διέπει το θέμα των προπονητών αθλημάτων το οποίο συνολικά πρέπει να αλλάξει. Και στο τμήμα του που αφορά τις σχολές προπονητών της Γ.Γ.Α. και των ομοσπονδιών, αλλά **κυρίως** στην αντιμετώπιση των πτυχιούχων των πανεπιστημιακών τμημάτων της επιστήμης της φυσικής αγωγής και αθλητισμού της χώρας μας, των ΤΕΦΑΑ δηλαδή.

Σχετικά, λοιπόν, με τα θέματα που αφορούν την άσκηση του επαγγέλματος **του προπονητή αθλήματος αλλά και του εκπαιδευτή** (σύμφωνα με την ορολογία που εισάγει το σχέδιο νόμου) και τις πάσης φύσεως σχολές προπονητών θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και τα εξής.

Όπως είναι γνωστό ο πρώτος νόμος που ρύθμιζε θέματα προπονητών σε όλα τα αθλήματα ήταν ο Ν. 75/75, ένας νόμος που λειτούργησε για 24 χρόνια, αφού μόλις το 1999 με τον Ν. 2725/99 τροποποιήθηκε. Με βάση λοιπόν τον Ν. 75/75 οι πτυχιούχοι ΕΑΣΑ (ΤΕΦΑΑ μετά το 1983) ή ισότιμων σχολών της αλλοδαπής είχαν το δικαίωμα να ασκούν το επάγγελμα του προπονητή σε οποιοδήποτε άθλημα μέχρι την ανώτατη κατηγορία του αθλήματος. Παράλληλα έδινε το δικαίωμα στη Γ.Γ.Α. και μόνο σε αυτή να ιδρύει και να λειτουργεί σχολές προπονητών σε συγκεκριμένο άθλημα κάθε φορά και για συγκεκριμένη κατηγορία. Όλο αυτό το χρονικό διάστημα των 24 ετών ο κάτοχος πτυχίου ΕΑΣΑ ή ΤΕΦΑΑ ή διπλώματος προπονητού της Γ.Γ.Α. είχε χωρίς άλλη πιστοποίηση ή αποδεικτικό και το δικαίωμα να ασκήσει το επάγγελμα του προπονητού, λειτουργούσαν δηλαδή τα ανωτέρω πτυχία και ως άδειες εξασκήσεως επαγγέλματος. Ήδη από το 1987 και μετά είχαν αποφοιτήσει από τα ΤΕΦΑΑ έως το 1999 χιλιάδες πτυχιούχοι που δυνητικά είχαν τα ανωτέρω δικαιώματα, εκ των οποίων άλλοι έκαναν χρήση και άλλοι όχι. Από το 1987 και μετά ήδη από το χώρο των πτυχιούχων των ΤΕΦΑΑ είχαν εκφραστεί οι αντιρρήσεις για τους όρους και τις προϋποθέσεις που έθετε η Γ.Γ.Α. για τη συμμετοχή κάποιου στις σχολές της, αφού οι γραμματικές γνώσεις που ζητούνταν ήταν για πολλές σχολές το απολυτήριο του δημοτικού, ενώ η διάρκεια των σχολών δεν ξεπερνούσε τις 2 εβδομάδες, με αποτέλεσμα να εξομοιώνονται και να αποκτούν τα ίδια δικαιώματα οι απόφοιτοι των τετραετούς φοίτησης ΤΕΦΑΑ με απόφοιτους δημοτικού που με «χαριστικές» πολλές φορές

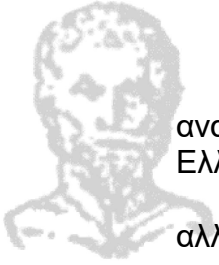

διαδικασίες παρακολουθούσαν και αποφοιτούσαν από τις εν λόγω σχολές προπονητών.

Αντί λοιπόν η Ελληνική πολιτεία να συμμαζέψει την κατάσταση μετά από 24 χρόνια και να αξιοποιήσει το επιστημονικό δυναμικό των χιλιάδων αποφοίτων ΤΕΦΑΑ που είχε στα χέρια της, ήρθε το 1999 και με το Ν. 2725/99 αντί να διευρύνει και να ενισχύσει τις δυνατότητες των πτυχιούχων ΤΕΦΑΑ και να συμμαζέψει και να περιορίσει την προβληματική κατάσταση με τις σχολές προπονητών της Γ.Γ.Α. έκανε ακριβώς το αντίθετο, αφού περιορίσε τις δυνατότητες των πτυχιούχων των ΤΕΦΑΑ στο να ασκούν το επάγγελμα του προπονητή μόνο στο αντικείμενο της κύριας ειδικότητάς τους και μόνο μέχρι ορισμένη κατηγορία κάθε αθλήματος. Εισηγάγε ακόμα ο Ν.2725/99 τη διαδικασία έκδοσης άδειας εξασκήσεως επαγγέλματος και για τους πτυχιούχους ΤΕΦΑΑ και για τους κατόχους του διπλώματος του προπονητή των σχολών της Γ.Γ.Α., με την καταβολή παραβόλου 50.000 δραχμών και την κατάθεση σχετικών δικαιολογητικών στη Γ.Γ.Α.

Σε κάθε περίπτωση όμως και από τους δύο αθλητικούς νόμους (1975 και 1999) έχουν παραχθεί αποτελέσματα και η μη αντιμετώπιση μεταβατικά από ένα νέο νόμο αυτών των περιπτώσεων συνολικά και ατομικά, έθιξε και θίγει ακόμα τη βασική αρχή της συνέχειας του κράτους και της ίσης μεταχείρισης των πολιτών.

Στο σημείο αυτό πρέπει επίσης να παρατηρήσουμε τα εξής: α) Η ύπαρξη ή μη ειδικότητας και μάλιστα προπτυχιακά είναι της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Γ.Σ. κάθε πανεπιστημιακού τμήματος (Νόμος πλαίσιο 1268/82 και μεταγενέστεροι). Είναι καθαρά εσωτερική ακαδημαϊκή διαδικασία. Κάλλιστα το επόμενο έτος κάποιο ή κάποια ΤΕΦΑΑ, μπορεί να καταργήσουν την ειδικότητα ή να ονομάσουν κύριες ειδικότητες όλα τα πρακτικά μαθήματα κορμού που διδάσκονται στα 4 έτη σπουδών. Πώς λοιπόν έρχεται η ίδια η πολιτεία και επιβάλλει περιορισμό στα επαγγελματικά δικαιώματα, με βάση την ειδικότητα. β) Θεωρεί κανείς υποδυσχερέστερους εκπαιδευτικά, παιδαγωγικά, επιστημονικά, κοινωνιολογικά, προπονητικά τους απόφοιτους πανεπιστημιακών σχολών τετραετούς φοίτησης με 4.500 περίπου ώρες διδασκαλίας, από τους απόφοιτους των σχολών της Γ.Γ.Α. ή των Ομοσπονδιών των 2 εβδομάδων φοίτησης και των 60 ωρών διδασκαλίας στους οποίους δεν επιβάλλει περιορισμούς; γ) Ποια εσωτερική ή εξωτερική διαδικασία αξιολόγησης πιστοποιεί το εκπαιδευτικό, το επιστημονικό και το προπονητικό επίπεδο των σχολών προπονητών της Γ.Γ.Α. και των ομοσπονδιών και πιστοποιεί και προσδιορίζει με εξετάσεις (ανεξάρτητου φορέα και όχι της ίδιας της σχολής προπονητών) ή χωρίς εξετάσεις έστω, το επίπεδο των γνώσεων και καθορίζει τα επαγγελματικά δικαιώματα που παρέχονται και τότε έγινε αυτό τα τελευταία 30 χρόνια; Και ακόμα, όταν τα προηγούμενα χρόνια έγιναν πραγματικές μάχες στους δρόμους, για θέματα στα οποία περιλαμβάνεται και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, πως μπορούμε να αφήνουμε να αυτοαναγορεύονται σε πρυτάνεις ο κάθε πρόεδρος και το Δ.Σ. κάθε ομοσπονδίας ή ακόμα και αυτοί οι υπηρεσιακοί παράγοντες της Γ.Γ.Α. και ο εκάστοτε Γ.Γ.Α. ως υπεύθυνοι ίδρυσης και λειτουργίας σχολών προπονητών; δ) Πώς είναι δυνατόν η ίδια η πολιτεία (Νόμος Αρσένη) να αμφισβητεί την παιδαγωγική επάρκεια των αποφοίτων των πανεπιστημιακών σχολών προκειμένου να προσληφθούν στην εκπαίδευση και να τους αναγκάζει να δώσουν εξετάσεις μέσω ΑΣΕΠ για το διορισμό τους και να κατέχουν πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας και από την άλλη πάλι η πολιτεία να δίδει το δικαίωμα με «χαριστικές και ρουσφετολογικές πρακτικές» πολλές φορές σε ανθρώπους που το μοναδικό τους προσόν είναι ότι αγωνίσθηκαν κάποια χρόνια σε ένα άθλημα, οι οποίοι έστω και αν είναι απόφοιτοι δημοτικού, θα

αναλάβουν τον ιδιαίτερο, ευαίσθητο και κρίσιμο ρόλο της διαπαιδαγώγησης της Ελληνικής νεολαίας στα στάδια και στα γυμναστήρια, κάνοντας τον προπονητή;

Το νόμο 2725/99 τροποποίησε και συμπλήρωσε αργότερα ο Ν. 3057/2000 αλλά και μεταγενέστεροι, οι οποίοι μικρές βελτιώσεις επέφεραν στο ήδη υπάρχον προβληματικό σκηνικό, ενώ ποτέ δεν τέθηκαν σε ισχύ οι διατάξεις του Ν. 2725/99 (άρθρα 31 και 38) που προέβλεπαν τη μεταβίβαση των σχετικών αρμοδιοτήτων για την ίδρυση και λειτουργία των σχολών προπονητών στο ΕΚΑΕΤ, το οποίο ουδέποτε συστήθηκε. Διατάξεις βεβαίως με τις οποίες επίσης διαφωνούμε στο σύνολό τους.

Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι σύμφωνα με νόμο για την παιδεία που ψηφίστηκε το 2007, καθιερώθηκε η διαδικασία εσωτερικής και εξωτερικής ανεξάρτητης αξιολόγησης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει μέχρι σήμερα για τις σχολές προπονητών της Γ.Γ.Α. και των ομοσπονδιών, **σχολές προπονητών οι οποίες, μάλιστα, παρέχουν απευθείας επαγγελματικά δικαιώματα**, κάτι το οποίο δεν συμβαίνει με τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα αφού οι απόφοιτοι τους είναι υποχρεωμένοι να δώσουν και εξετάσεις για την απόκτηση της άδειας εξασκήσεως επαγγέλματος, μετά την απόκτηση του πτυχίου, στο αντίστοιχο επιμελητήριο (π.χ. Τ.Ε.Ε.) ή στον αντίστοιχο σύλλογο (Ιατρικό, Δικηγορικό, κλπ), αφού προηγηθεί μάλιστα υποχρεωτική πρακτική εξάσκηση ενός έτους για κάποιους από αυτούς (π.χ. δικηγόροι) ή περισσότερων ετών (π.χ. γιατροί για την απόκτηση ειδικότητας) ή ακόμα «χειρότερα», δίνοντας ειδικού τύπου εξετάσεις όπως οι απόφοιτοι της νομικής για την είσοδό τους στα επαγγέλματα του συμβολαιογράφου και του δικαστικού.

Για την ολοκληρωμένη εικόνα πάνω στο θέμα, πρέπει να προσθέσουμε και το γεγονός ότι από το 1996 με απόφαση του Ο.Ε.Ε.Κ. (Οργανισμός Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης), δόθηκε η δυνατότητα (η οποία βεβαίως και αξιοποιήθηκε) στα δημόσια και ιδιωτικά Ι.Ε.Κ., να συμπεριλάβουν και τις ειδικότητες του προπονητή αθλημάτων και του στελέχους οργάνωσης & διοίκησης του αθλητισμού, απονέμοντας στους εν λόγω αποφοίτους δεδομένο και κατοχυρωμένο, απ' ό,τι αποδεικνύεται, επαγγελματικό δικαίωμα (κατοχύρωση που οι απόφοιτοι των ΤΕΦΑΑ δεν έχουν δυστυχώς ακόμα επαρκώς διασφαλίσει) και σε επίπεδο Ε.Ε. μάλιστα, μετά από περίοδο διετούς φοίτησης και εξετάσεις απόκτησης πτυχίου αλλά και επιπλέον εξετάσεις πιστοποίησης, αντιμετωπίζοντας έτσι την «ειδικότητα» κατά τον Ο.Ε.Ε.Κ. του προπονητή αθλήματος ως αντικείμενο αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης, δεδομένα που συνολικά συνιστούσαν περαιτέρω υποβάθμιση του πτυχίου και του ρόλου του πτυχιούχου φυσικής αγωγής. Σε κάθε περίπτωση βέβαια πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός της ύπαρξης στην αγορά εργασίας και των εν λόγω αποφοίτων οι οποίοι όπως προαναφέρθηκε έχουν αναγνωρισμένο και πιστοποιημένο επαγγελματικό δικαίωμα που πρέπει να ληφθεί υπόψη σε όποια νομοθετική ρύθμιση που θα αφορά τα θέματα των προπονητών αθλημάτων, ρύθμιση η οποία θα πρέπει να ξεκαθαρίζει μια και καλή αυτή την απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί συνολικά και είναι σε βάρος των μόνων που κατέχουν, μακράν των υπολοίπων, τα σχετικά τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, των πτυχιούχων Φυσικής Αγωγής δηλαδή. **Ρύθμιση η οποία το ανώτερο που θα μπορεί να αναγνωρίσει στους απόφοιτους ΙΕΚ θα πρέπει να είναι το επαγγελματικό δικαίωμα του βοηθού προπονητή αθλήματος και μόνο.**

Πρέπει ακόμα να σημειωθεί, ότι για τη δημιουργία αυτών των ειδικοτήτων από τον Ο.Ε.Ε.Κ. το 1996, δεν ελήφθησαν υπόψη οι οδηγίες 89/48 του 1988 και

92/51 του 1992 του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ειδικότερα δεν τηρήθηκαν οι παράγραφοι που απαιτούν να ζητείται η γνώμη των επαγγελματικών συλλόγων, των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων κ.λ.π. στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Τις αντιρρήσεις τους τότε είχαν εκφράσει και η Γ.Γ.Α. (υπ. αρ. πρωτ. 23293 20 / 8 / 96 έγγραφο της) και το Υπουργείο Υγείας σχετικά και με άλλες ειδικότητες (με το υπ. αρ. πρωτ. 47 / οικ. 491 26 / 7 / 96) των οποίων η γνώμη απ' ότι φαίνεται ούτε ζητήθηκε. Υπενθυμίζεται ότι η Γ.Γ.Α. σύμφωνα με το τότε ισχύον θεσμικό πλαίσιο (σχετικές διατάξεις νόμων και υπουργικών αποφάσεων Ν.Δ. 397 / 68, Ν.Δ. 1558 / 26 - 7 - 85, άρθρο 37 Ν. 75 / 75 όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα 1070 / 80), ήταν ο μόνος αρμόδιος φορέας να συστήνει σχολές προπονητών, να απονέμει διπλώματα και να χορηγεί κατ' επέκταση επαγγελματικά δικαιώματα στον αθλητικό χώρο σε μη πτυχιούχους των Τ.Ε.Φ.Α.Α., ενώ και η διαδικασία δημιουργίας ειδικοτήτων από τον ΟΕΕΚ (και τότε και τώρα) που αφορούν τον αθλητισμό πρέπει να είναι εναρμονισμένη με τις οδηγίες της Ε.Ε. για τον αθλητισμό.

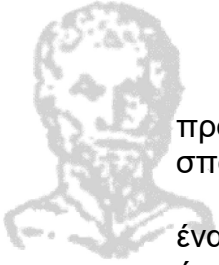
Επιπροσθέτως δε, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Πρώτον, ότι το πανεπιστήμιο με τα 4 χρόνια σπουδών, το επιστημονικό προσωπικό και την υλικοτεχνική του υποδομή (οργανωτική, διοικητική, διδακτική και ερευνητική), προσφέρει επίπεδο σπουδών και γνώσεων που δεν μπορεί να συγκριθεί με τις 2 έως 4 εβδομάδες των σχολών προπονητών της Γ.Γ.Α. και των ομοσπονδιών ή και τα 2 έτη σπουδών των Ι.Ε.Κ. και την ανύπαρκτη υλικοτεχνική υποδομή.

Δεύτερον, ότι οι απόφοιτοι των Τ.Ε.Φ.Α.Α. είναι ικανοί και αρκετοί να καλύψουν τη ζήτηση εργασίας στα συγκεκριμένα αντικείμενα. Από τα πέντε (5) Τ.Ε.Φ.Α.Α. που λειτουργούν στη χώρα μας αποφοιτούν κάθε έτος περί τα 900 άτομα με κάποια ειδικότητα σε ένα από τα Ολυμπιακά αθλήματα. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι το πρόγραμμα σπουδών πολλών Τ.Ε.Φ.Α.Α. επιτρέπει και περισσότερες από μια ειδικότητες. Οι κυβερνητικές αποφάσεις και τα νομοσχέδια κατά την τελευταία τριακονταπενταετία επέτρεψαν την είσοδο στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. και επομένως την αποφοίτηση δυσανάλογου αριθμού πτυχιούχων προς τις υπάρχουσες ανάγκες στην αγορά εργασίας. Αποτέλεσμα ο μεγάλος αριθμός πτυχιούχων φυσικής αγωγής, που έχει ξεπεράσει το αξιοθαύμαστο νούμερο των 60.000 περίπου ενεργών αποφοίτων!

Τρίτον, ότι όπως από τα προεκτεθέντα προκύπτει η προπονητική δεν είναι νομικά πλήρως κατοχυρωμένο επάγγελμα και πολλές φορές εξασκείται κατά τις ελεύθερες ώρες ως δεύτερη απασχόληση, οπότε γίνεται αντιληπτό ότι ο αριθμός των ενδιαφερομένων να εργαστούν ως προπονητές μεγαλώνει σημαντικά. Συνέπεια του υψηλού ανταγωνισμού είναι η κάθετη πτώση των πάσης φύσεως οικονομικών απολαβών των προπονητών. Μάλιστα ορισμένα αθλήματα πλήττονται ιδιαίτερα αφού οι μηνιαίες αποδοχές των προπονητών δεν ξεπερνούν τα 150 Ευρώ.

Είναι απορίας άξιο πως αποδεχόμαστε ακόμα το 2018 ομοσπονδίες, ινστιτούτα και οργανισμοί (συμπεριλαμβανομένης της Γ.Γ.Α.) να μπορούν να καταρτίζουν άτομα, τα οποία πρέπει να παρακολουθήσουν, ιδιαίτερα στο χώρο της προπονητικής, ένα σύνολο μαθημάτων με σημαντικό όγκο σε διδακτική ύλη όπως είναι η φυσιολογία, η εργοφυσιολογία, η αθλητιατρική, η προπονητική με την εξειδίκευσή της στα επιμέρους αθλήματα, οι αθλητικές μετρήσεις, η επιλογή των ταλέντων, η κινητική μάθηση, η αθλητική ψυχολογία, η βιοκινητική, η βιοχημεία, η διδακτική και η παιδαγωγική, κ.α. Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτά τα μαθήματα

προσφέρονται στα Πανεπιστημιακά Τμήματα Φυσικής Αγωγής σε οκτώ εξάμηνα σπουδών.

Από τα παραπάνω ανακύπτει και ένα ερώτημα ουσίας: Πως είναι δυνατόν ένα άτομο να εξασκήσει ή να ασχοληθεί με το επάγγελμα του Προπονητή, όταν το άτομο αυτό δεν είναι εφοδιασμένο με γνώσεις Διδακτικής, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας της Φυσικής Αγωγής και του Αθλητισμού. Ποιος γονέας, εάν γνώριζε τις πραγματικές συνθήκες, θα εμπιστευόταν το παιδί του στα χέρια ενός ατόμου με περιορισμένο επίπεδο μόρφωσης και δε θα προτιμούσε την ολοκληρωμένη, την ανώτατη;

Εμείς απλώς θέλουμε να προσθέσουμε ότι δεν κατανοούμε γιατί το 2018 πρέπει ένα υπουργείο ή μια Γενική Γραμματεία να λειτουργεί σχολές προπονητών με υπουργική απόφαση και μέσω των υπαλλήλων της και να απονέμει επαγγελματικά δικαιώματα και γιατί να συμβαίνει αυτό από όλα τα υπουργεία και τις γενικές γραμματείες μόνο με τη Γ.Γ.Α., τη στιγμή μάλιστα που υπάρχουν 5 πανεπιστημιακά τμήματα (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) που κάνουν αυτή τη δουλειά. Φανταστείτε το ίδιο να συνέβαινε π.χ. με τις σχολές του εμπορικού ναυτικού, τις σχολές τουριστικών επαγγελματιών, κλπ, και τι θα γινόταν με τα αντίστοιχα υπουργεία που τις εποπτεύουν αν επιχειρούσαν να τις λειτουργήσουν με αυτό τον τρόπο. Είναι αδιανόητο μια προ δεκαετιών «εφεύρεση» - οι σχολές προπονητών της Γ.Γ.Α. -, η οποία στην εποχή της μπορεί να κάλυπτε υπαρκτές ανάγκες, να εξακολουθεί να βρίσκει εφαρμογή ακόμα και σήμερα με 60.000 απόφοιτους - άνεργους ή υποαπασχολούμενους πτυχιούχους φυσικής αγωγής και αθλητισμού.

Είναι φανερό λοιπόν ότι το εξαιρετικά σοβαρό αλλά και σύνθετο **θέμα της άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή αθλημάτων αλλά και του εκπαιδευτή** (σύμφωνα με την ορολογία που εισάγει το σχέδιο νόμου) χρήζει νομοθετικής παρέμβασης.

Είναι φανερό επίσης, ότι το θεσμικό πλαίσιο του αθλητισμού χρειάζεται εκσυγχρονισμό, κωδικοποίηση και ανανέωση, καθώς και συγκεκριμένη φιλοσοφία για την οργάνωση και την ανάπτυξή του και όχι αποσπασματικές νομοθετικές πρωτοβουλίες. Ας μην παραβλέπουμε ότι η απαξίωση του αθλητισμού με λανθασμένους χειρισμούς και πολιτικές είναι ένας υπαρκτός κίνδυνος, ενώ η έλλειψη της δυνατότητας για άσκηση – άθληση και ισότιμη πρόσβαση στον αθλητισμό για τις ειδικές κοινωνικές ομάδες, είναι κοινωνικά επικίνδυνα.

Όπως έχουμε γράψει και στο παρελθόν «Ο αθλητισμός στην εποχή μας έχει ξεφύγει τελείως από την επιρροή, τον έλεγχο και την εποπτεία της Γ.Γ.Α., πολλές φορές και από τον έλεγχο των ίδιων των ομοσπονδιών.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι **αθλητικές ακαδημίες** οι οποίες είναι ουσιαστικά ανεξέλεγκτες. Σήμερα στην ελληνική αθλητική πραγματικότητα ειδικά στα μεγάλα αθλήματα, ζουν και βασιλεύουν οι αθλητικές ακαδημίες για τις οποίες δεν υπάρχει καμία νομοθετική και οργανωτική πρόβλεψη. Όποιος θέλει, όπου θέλει, με όποιο τρόπο θέλει στήνει μια αθλητική ακαδημία και εισπράττει. Το χειρότερο όμως όλων είναι ότι διαχειρίζεται παιδικές ψυχές. Με ποια προσόντα, με ποιο υπόβαθρο, με ποιόν έλεγχο και από ποιον, με τι είδους γνώσεις κανείς δεν καθορίζει και κανείς δεν επιβλέπει. Οι γονείς και ελληνική νεολαία βορρά στα άγρια θηρία. Οι ευαίσθητες παιδικές ψυχές στα χέρια κάθε άσχετου.

Υπολογίζεται με βάση έρευνες ότι ένα εξαιρετικά μεγάλο ποσοστό νέων μέχρι την ηλικία των 15 ετών που ασχολούνται με κάποιο από τα διαδεδομένα ομαδικά αθλήματα, είναι ενταγμένο σε κάποια αθλητική ακαδημία, που δεν έχει τη

μορφή σωματείου ενταγμένου στη δύναμη των σωματείων της αντίστοιχης ομοσπονδίας ή λειτουργεί παράλληλα με το σωματείο. Και οι ομοσπονδίες κατά τα άλλα έχουν στις αρμοδιότητές τους και την ανάπτυξη του αθλήματος.

Το καλύτερο όμως είναι, ότι ακόμα και αυτές οι ακαδημίες – καταχρηστική η χρήση του όρου – έχουν πρωταθλητικό προσανατολισμό και απομονώνουν ή περιθωριοποιούν τα παιδιά που είτε δεν θέλουν είτε δεν μπορούν να μπουν σε συναγωνιστική διαδικασία, στους χώρους αυτούς που τους αντιλαμβάνονται σαν χώρους αναψυχής και παιχνιδιού. Και οι γονείς βέβαια πληρώνουν, για να εισπράττουν τα παιδιά τους συναισθήματα απόρριψης και αποκλεισμού.».

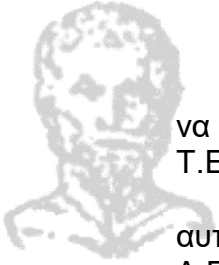
Αυτό που επιχειρείται όμως με το υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου είναι απλώς αυτή η κατάσταση να γίνει χειρότερη.

Όσον αφορά τις διατάξεις του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου που έχουν να κάνουν με την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (ΕΠΟ) εκφράζουμε τους ίδιους προβληματισμούς με αυτούς που είχαμε εκφράσει και στο παρελθόν.

Τα σχετικά θέματα έχουν ανακύψει από το 2006 με τις σχολές προπονητών ποδοσφαίρου την ίδρυση και λειτουργία των οποίων ανακοίνωσε και λειτούργησε η ΕΠΟ, καθώς και με την τότε απαίτηση των κατά τόπους ενώσεων της ΕΠΟ να προσέλθουν (όσοι πιστοί) και οι έχοντες και οι μη έχοντες (!!!!!) δίπλωμα προπονητού να παραλάβουν ταυτότητες προπονητών περιόδου (2006 - 2007), αλλά και τη συνέχεια που δόθηκε την ποδοσφαιρική περίοδο 2007 – 2008 και τις επόμενες. Συγκεκριμένα οι τοπικές ενώσεις της ΕΠΟ κάλεσαν τον Σεπτέμβριο του 2006 με ανακοίνωσή τους, όσους δηλώνουν προπονητές, ανεξαρτήτως τυπικών προσόντων και κατοχής άδειας εξασκήσεως επαγγέλματος, να παραλάβουν ταυτότητες προπονητών, με μοναδικές προϋποθέσεις να έχουν συμπληρώσει το 17^ο έτος της ηλικίας τους και να είναι υγιείς, καταπατώντας κάθε έννοια νομιμότητας αλλά και σοβαρότητας, επιχειρώντας να υποκαταστήσουν την Ελληνική Πολιτεία, τα αρμόδια υπουργεία Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας (πρώην Υπουργείο Εργασίας), Παιδείας, Πολιτισμού και κάθε άλλο θεσμοθετημένο όργανο στη διαδικασία ίδρυσης και λειτουργίας σχολών προπονητών, χορήγησης άδειας εξασκήσεως επαγγέλματος και έκδοσης ταυτοτήτων πιστοποίησης ιδιότητας και κατοχύρωσης δυνατότητας για την εξάσκηση του επαγγέλματος του προπονητή ποδοσφαίρου.

Εν μία νυκτί λοιπόν η ΕΠΟ κατήργησε πραξικοπηματικά κάθε προηγούμενη άδεια εξασκήσεως επαγγέλματος που είχε εκδώσει η Γ.Γ.Α. και υποχρέωσε (μαζί με τους υπόλοιπους) και τους επιστήμονες καθηγητές φυσικής αγωγής με ειδικότητα το ποδόσφαιρο να παρακολουθήσουν, καταβάλλοντας το «ευτελές» ποσό των 700 ευρώ, τις δικές της σχολές προπονητών, για να κάνουν αναθεώρηση και εξομοίωση των αδειών εξάσκησης του επαγγέλματος του προπονητή ποδοσφαίρου, όπως κομπάζα διατύπωσε τη διαδικασία η ΕΠΟ.

Είναι προφανές ότι η Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία βρισκόταν μπροστά και από αυτήν ακόμα την αναθεώρηση του συντάγματος, αφού λειτούργησε ήδη ανώτατες σχολές που σε 8 ημέρες μάλιστα, χορηγούσαν επαγγελματικά δικαιώματα υπέρτερα αυτών που χορηγούν τα πανεπιστημιακά τμήματα, τους τίτλους των οποίων δεν αναγνωρίζει καθόλου. Ύστερα δε από πιέσεις που δέχθηκε από διάφορες πλευρές για την περίοδο 2007 – 2008, η Ε.Π.Ο. έδειξε και τη μεγαλοθυμία της, αφού αντικατέστησε τις σχολές των 8 ημερών με διήμερα ή τριήμερα «χάπενινγκ», εννοείτε επί πληρωμή, προκειμένου

να χορηγήσει την πολυπόθητη ισοτιμία των πτυχίων των αποφοίτων των Τ.Ε.Φ.Α.Α. με τα δικά της.

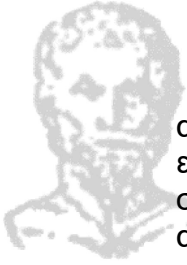
Με αυτές τις ενέργειες τόσο η ΕΠΟ όσο και οι Ενώσεις της αυτοαναγορεύονται και σε πρυτάνεις, αφού τα πτυχία που χορηγούν τα Ελληνικά Α.Ε.Ι. τίθενται υπό την κρίση τους για την επάρκεια και την ισοτιμία τους, με τι άραγε, ενώ το «εκπαιδευτικό συμβούλιο» και το Δ.Σ. της ΕΠΟ υποκαθιστούν όχι μόνο τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, αλλά και κάθε άλλη δημόσια αρχή ή οργανισμό (δημόσιο ή ιδιωτικό εξουσιοδοτημένο από το δημόσιο) που παρέχει εκπαίδευση, επαγγελματική κατάρτιση, πιστοποίηση επαγγελματικής κατάρτισης ή χορηγεί άδειες εξασκήσεως επαγγέλματος.

Με τα δεδομένα αυτά και με τη γνωστή κατάσταση που επικρατεί εδώ και πολλά χρόνια στις σχέσεις ΕΠΟ και Ελληνικής Πολιτείας σχετικά με την αυτονόμηση, άραγε από τι, της ΕΠΟ, εμφανίστηκε στο άθλημα του ποδοσφαίρου το εξής παράδοξο. Να θέλει η ΕΠΟ να ακυρώσει στην ουσία και στην πράξη το υφιστάμενο πλαίσιο, θέλοντας να υποκαταστήσει κάθε αρμόδια αρχή και απονέμοντας στον εαυτό της εξουσίες και δικαιώματα που δεν της έχουν παραχωρηθεί από την Ελληνική Πολιτεία ούτε είναι δυνατόν να της παραχωρηθούν, επισείοντας και προτάσσοντας κάθε φορά το φόβητρο της UEFA ως της μόνης αρμόδιας αρχής σε Πανευρωπαϊκό και σε παγκόσμιο (μπορεί και σε διαπλανητικό) επίπεδο να αποφασίζει για όλα τα θέματα που αφορούν το ποδόσφαιρο, πάνω από κάθε αρμόδια αρχή (η UEFA και οι ομοσπονδίες μέλη της), εθνική, κοινοτική, αθλητική ή μη, πάνω από τη νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία κάθε χώρας ή και της ίδιας της Ε.Ε.

Έτσι η UEFA αποφασίζει και η ΕΠΟ «εφαρμόζει» ότι από τούδε και στο εξής δεν αναγνωρίζει στον Ευρωπαϊκό χώρο καμία άλλη αρχή ή δομή είτε είναι κράτη, είτε πανεπιστήμια, είτε δικαστήρια, είτε άλλη δημόσια αρχή για κανένα από τα θέματα που την αφορούν και οι οποίες μόνες τους (UEFA και ΕΠΟ) καθορίζουν ποια είναι αυτά και για τα οποία θέματα, τα οποία μόνες τους καθορίζουν και δεν ελέγχονται από κανέναν.

Ακολούθησαν βέβαια και άλλες σχετικές ενέργειες της ΕΠΟ η οποία ουσιαστικά καταργεί το κράτος και καταλύει τη νομιμότητα. Τι άλλο μπορούν να σκεφτούν άραγε όσοι πτυχιούχοι ΤΕΦΑΑ ή απόφοιτοι των σχολών προπονητών της Γ.Γ.Α. είχαν πάρει από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού την άδεια εξασκήσεως επαγγέλματος καταθέτοντας τα σχετικά δικαιολογητικά και πληρώνοντας το σχετικό παράβολο όπως επιτάσσει ο νόμος του Ελληνικού κράτους και πως μπορούν να αμυνθούν απέναντι στις αυθαιρεσίες κάθε παράγοντα ή παραγοντίσκου που νομίζει ότι το άθλημα που διοικεί είναι η ατομική του επιχείρηση (που και να ήταν και πάλι θα έβρισκαν εφαρμογή το εργατικό δίκαιο και οι υπόλοιποι νόμοι);

Το 2006 όπως και το 2007 στον κανονισμό προπονητών της Ε.Π.Ο. στο άρθρο 2 στην παράγραφο Γ προβλεπόταν ότι αναγνωρίζονται ως προπονητές ποδοσφαίρου οι απόφοιτοι των Τ.Ε.Φ.Α.Α. με κύρια ειδικότητα το ποδόσφαιρο, που έχουν την ειδική αναγνώριση από την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, μετά από έγκριση της U.E.F.A. Ήταν λοιπόν προφανής η προσπάθεια της ΕΠΟ να παραπλανήσει και να δημιουργήσει νέο στάτους, αφού με μια απλή αναδιατύπωση αφαιρούσε ντε φάκτο από τους πτυχιούχους φυσικής αγωγής το δικαίωμα να ασκούν το επάγγελμα του προπονητού που η πολιτεία τους επέτρεπε τόσα χρόνια, άλλα και η ΕΠΟ δεχόταν για ολόκληρες δεκαετίες. Στη συνέχεια η ΕΠΟ (σε μια προσπάθεια μερικής αναδίπλωσης και περιορισμού των αντιδράσεων), θα αναγνώριζε (με το δικό της τρόπο και τις δικές της διαδικασίες) σε πλήρη

αντιστοιχία στην κατηγορία που αναγράφεται στα διπλώματά τους, όλους όσους είχαν λάβει το δικαίωμα άσκησης επαγγέλματος του προπονητού από ολιγοήμερες σχολές της περασμένης δεκαπενταετίας της ΕΠΟ και της ΓΓΑ, εκτός από τους απόφοιτους των Τ.Ε.Φ.Α.Α.

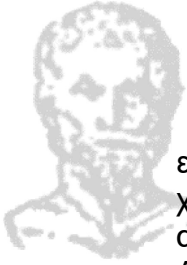
Μεταγενέστερες μικροδιευθετήσεις για τους αποφοίτους των ΤΕΦΑΑ και για την αναγνώρισή τους (μετά από τη έγκριση της ΕΠΟ εννοείται), ως κατόχων πτυχίου UEFA Β', καθώς επίσης και συμφωνίες της ΕΠΟ με τα ΤΕΦΑΑ – Α.Π.Θ. και Δ.Π.Θ., οι οποίες εγείρουν σοβαρές ενστάσεις για τη νομιμότητα σύναψης και για το νομικό τους υπόβαθρο δεν διαφοροποιούν καθόλου το ομιχλώδες τοπίο το οποίο περιγράφουμε, αντιθέτως επιδεινώνουν ακόμα περισσότερο την κατάσταση και υποβαθμίζουν και απαξιώνουν και το πανεπιστήμιο και την ίδια την πολιτεία στην άσκηση των συνταγματικώς κατοχυρωμένων υποχρεώσεων της.

Για την πληρέστερη ενημέρωσή αναφέρουμε ότι οι Πτυχιούχοι Φυσικής Αγωγής με ειδικότητα ποδόσφαιρο, κατά τη διάρκεια των σπουδών τους φοιτούν δύο χρόνια στην ειδικότητα του ποδοσφαίρου με επτακόσιες ώρες διδασκαλίας μόνο στην ειδικότητα. Επειδή τυγχάνει στα ΤΕΦΑΑ να έχουν διδάξει και να διδάσκουν και μάλιστα στην ειδικότητα του ποδοσφαίρου οι επικεφαλής των σχολών προπονητών της ΕΠΟ κατά το παρελθόν - ονόματα δεν λέμε - αλλά και κάποιοι καθηγητές των ΤΕΦΑΑ από άλλα γνωστικά αντικείμενα, είναι λοιπόν εύλογη η απορία μας πως είναι δυνατόν οι ίδιοι καθηγητές που διδάσκουν τους φοιτητές τους επί 700 ώρες μόνο στην ειδικότητα ποδοσφαίρου στο πανεπιστήμιο (και περίπου 4.500 συνολικά στα 4 έτη σπουδών για όλα τα γνωστικά αντικείμενα), να μην θεωρούν τους εαυτούς τους ικανούς να μεταδώσουν σωστά τις γνώσεις και να διδάξουν την ειδικότητα στους φοιτητές τους στα Πανεπιστήμια; Και πως είναι δυνατόν, στις σχολές προπονητών που διοργανώνει η ΕΠΟ σε δύο εβδομάδες διδασκαλίας (και στα διήμερα και τριήμερα που έχουν καθιερώσει) οι ίδιοι καθηγητές να καταφέρνουν να βγάζουν ικανούς και άξιους προπονητές ποδοσφαίρου - αξιολογότερους μάλιστα από τους απόφοιτους των ΤΕΦΑΑ, όπως θεωρεί η ΕΠΟ, και θέλει να ισοτιμήσει τα πτυχία των αποφοίτων των ΤΕΦΑΑ με αυτά των σχολών της;

Δεν πρέπει να μας εξηγήσουν και η ΕΠΟ και αυτοί οι καθηγητές με την πολλαπλή απασχόληση, όποιοι και αν είναι, και σε εμάς και στην Ελληνική πολιτεία και στα αρμόδια πανεπιστημιακά όργανα (Γενικές Συνελεύσεις των Τμημάτων τους, Πρυτανικές αρχές, Σύγκλητο), αλλά και στους ίδιους τους φοιτητές τους και στους παλαιούς αποφοίτους τους, πως καταφέρνουν με ταχείς ρυθμούς να διδάσκουν μέσα σε δύο εβδομάδες οι ίδιοι άνθρωποι, ύλη που δεν καταφέρνουν να διδάξουν στα ελληνικά πανεπιστήμια σε τέσσερα χρόνια, με δυο χρόνια εξειδίκευση στο ποδόσφαιρο;

Ας σημειωθεί τέλος, ότι ο **Συνήγορος του Πολίτη** έχει αποφανθεί ότι οι απόφοιτοι ΤΕΦΑΑ κάτοχοι άδειας εξασκήσεως επαγγέλματος από τη Γ.Γ.Α. «εξαιρούνται της υποχρέωσης εξασφάλισης της εν λόγω ταυτότητας (από την ΕΠΟ) για την άσκηση του επαγγέλματος 'προπονητής ποδοσφαίρου'» (έγγραφο υπ' αριθ. πρωτ. 249760/45169/15-10-2018), δεδομένο το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη σε όποια επικείμενη νομοθετική ρύθμιση.

Στο πλαίσιο αυτό και **για την από εδώ και πέρα αντιμετώπιση του ζητήματος**, δεν νοείται άλλη λύση και ρύθμιση από την υπαγωγή της λειτουργίας οποιασδήποτε σχολής προπονητών που με ειδικές προϋποθέσεις θα εγκρίνεται η ίδρυση και λειτουργία της, στα ΤΕΦΑΑ της χώρας.

Το επάγγελμα του προπονητή στην Ελλάδα θα έχουν το δικαίωμα να εξασκήσουν μόνο όσοι είναι κάτοχοι αδείας εξασκήσεως επαγγέλματος, που θα χορηγείται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.). Για τη χορήγηση της αδείας αυτής θα απαιτείται πτυχίο Πανεπιστημίου, Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (ΤΕΦΑΑ) ή ισότιμο, με σχετική ειδικότητα αθλήματος (κύρια, πρώτη ή δεύτερη δεν έχει σημασία) με δυνατότητα εξασκήσεως του επαγγέλματος μέχρι την ανώτατη κατηγορία του αθλήματος και τις εθνικές ομάδες, ενώ όλοι οι υπόλοιποι πτυχιούχοι ΤΕΦΑΑ και ισότιμων σχολών θα μπορούν να εξασκήσουν το επάγγελμα του προπονητή σε οποιοδήποτε άθλημα μέχρι και τη δεύτερη αγωνιστική κατηγορία του αθλήματος. Άδεια εξασκήσεως επαγγέλματος επίσης, θα χορηγείται στους πτυχιούχους των Σχολών Προπονητών των ΤΕΦΑΑ ή ισότιμων αντίστοιχων αναγνωρισμένων σχολών της αλλοδαπής με κριτήρια για την ισοτιμία που θα έχουν προκαθοριστεί.

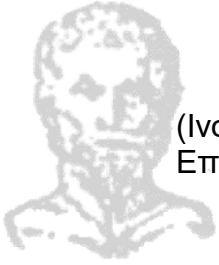
Για την αντιμετώπιση της μέχρι σήμερα κατάστασης που έχει δημιουργηθεί και όσον αφορά τους μη πτυχιούχους ΤΕΦΑΑ, θα εξακολουθήσουν να ισχύουν οι άδειες εξασκήσεως επαγγέλματος, που έχει εκδώσει και χορηγήσει μέχρι σήμερα η Γ.Γ.Α. και μόνον αυτή.

Σε διαφορετική περίπτωση και με την περαιτέρω υποβάθμιση των πτυχίων Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού, την οποία θα επιφέρει αναμφισβήτητα μια ρύθμιση σε διαφορετικό πλαίσιο από το περιγραφόμενο ανωτέρω ή η συνέχιση του ίδιου προβληματικού καθεστώτος (που σε ορισμένες περιπτώσεις λειτούργησε και στην κατεύθυνση του πλήρους αποκλεισμού πτυχιούχων των ΤΕΦΑΑ χωρίς την αντίστοιχη ειδικότητα, ακόμα και από τη διαδικασία παρακολούθησης σχολών προπονητών της Γ.Γ.Α. και των ομοσπονδιών, Γ' κατηγορίας παρακαλώ, ενώ επιτρεπόταν ταυτόχρονα η παρακολούθησή τους από απόφοιτους δημοτικού), τότε τίθεται εν αμφιβόλω ακόμα και αυτή η αναγκαιότητα ύπαρξης των ΤΕΦΑΑ. Επιπροσθέτως, θίγεται ανεπανόρθωτα και αυτή ακόμα η επιστημονική, εκπαιδευτική, επαγγελματική και κοινωνική υπόσταση των μέχρι σήμερα πτυχιούχων των ΤΕΦΑΑ, αφού όσοι τουλάχιστον δεν βρίσκονται διορισμένοι στο δημόσιο θα αναρωτιούνται (όπως και οι νεότεροι άλλωστε) για την αξία και τη χρησιμότητα του πτυχίου που κατέχουν ή θα αποκτήσουν. Γεγονός που μόνο ως υποτιμητικό ή απαξιωτικό μπορεί να εκληφθεί. Ποια σοβαρή και υπεύθυνη πολιτεία άλλωστε (δεν αναφερόμαστε βεβαίως μόνο στη σημερινή κυβέρνηση αφού το πρόβλημα έχει ιστορικό 35ετίας περίπου), δημιουργεί στρατιές πτυχιούχων που η ίδια κατόπιν εξοβελίζει, αποστερώντας τους βασικά επαγγελματικά δικαιώματα, είτε αφαιρώντας τα σταδιακά με τον ένα ή τον άλλο τρόπο (νομοθετώντας δηλαδή διαφορετικά ή ανοίγοντας παράθυρα), είτε μη ρυθμίζοντας νομοθετικά οριστικά και αμετάκλητα ποιος μπορεί να κάνει τι και με ποιον τρόπο, βάζοντας σε τάξη αυτό τον τραγέλαφο που παραπάνω περιγράψαμε.

Εκπαίδευση, επιμόρφωση, κατάρτιση και απονομή επαγγελματικών δικαιωμάτων δεν μπορεί να κάνει ο καθένας, ούτε φορείς και ΝΠΙΔ μπορούν να αυτοαναγορεύονται ως νόμιμοι πάροχοι τέτοιων τίτλων ή δικαιωμάτων (ούτε οι ίδιοι οι φορείς, ούτε όργανα που έχουν συστήσει ή διορίσει οι ίδιοι – βλέπε εκπαιδευτικά συμβούλια – και άλλα τέτοια παρεμφερή). Όπως βεβαίως γνωρίζετε κάτι τέτοιο δεν γίνεται αυθαίρετα ούτε στο χώρο της δημόσιας διοίκησης, αφού για τους σκοπούς της επιμόρφωσης των υπαλλήλων (και μόνο) έχουν συσταθεί με νόμο αντίστοιχοι φορείς, που είναι το Ε.Κ.Δ.Δ.Α. (Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης), το οποίο με τη σειρά του έχει συστήσει την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, την Εθνική Σχολή Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το ΙΝ.ΕΠ.

NORTHERN GREECE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS ASSOCIATION (E.G.V.E.)

(Ινστιτούτο Επιμόρφωσης) και τα Π.Ι.Ν.Ε.Π. (Περιφερειακά Ινστιτούτα Επιμόρφωσης).

Με την ευκαιρία της παρούσας παρέμβασής μας και επειδή πιστεύουμε ότι τα προβλήματα του ελληνικού αθλητισμού χρειάζονται άμεση αντιμετώπιση θέλουμε να σας επισημάνουμε μερικά από τα πλέον σημαντικά και να καταθέσουμε παράλληλα τις προτάσεις μας για την επίλυσή τους.

Θα θεωρούσαμε λοιπόν σημαντική παράλειψη, να μην αναφερθούμε, ακροθιγώς έστω, και στα υπόλοιπα θέματα που απασχολούν γενικότερα τον Ελληνικό αθλητισμό και στις χρόνιες παθολογίες του ελληνικού αθλητικού οικοδομήματος.

Ήδη η υποχρηματοδότηση του ελληνικού αθλητισμού εδώ και πολλά χρόνια, αλλά και η κακή οργάνωσή του έχουν προκαλέσει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις.

Επιπροσθέτως, είναι ολοφάνερο ότι ο Ελληνικός αθλητισμός εδώ και πάρα πολλά χρόνια έχει αρκετά προβλήματα διαφάνειας, αξιοπιστίας και αξιοκρατίας. Στην ουσία έχει πρόβλημα δημοκρατίας.

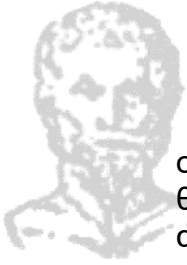
Μονοπαταξιακές διοικήσεις στις περισσότερες αθλητικές ομοσπονδίες και τις αθλητικές ενώσεις, χωρίς εσωτερικό οικονομικό και διοικητικό έλεγχο, αδιαφάνεια, απόλυτη επικράτηση του παραγοντισμού, ρουσφέτια, «συναλλαγές», αναξιοκρατία, νεποτισμός - οικογενειοκρατία, διοικητική ανεπάρκεια και απουσία οράματος και σχεδιασμού για το μέλλον είναι μερικά από τα φαινόμενα που εμφανίζονται με εξαιρετικά μεγάλη συχνότητα.

Χαρακτηριστικά μόνο θα αναφερθούμε σε παραδείγματα τρόπου διοίκησης ομοσπονδιών, σταχυολογώντας μερικά μόνο σημεία από πορίσματα του ελεγκτικού συμβουλίου της Γ.Γ.Α. μετά από ελέγχους που διενεργήθηκαν παλαιότερα σε κάποιες ομοσπονδίες ..... «Τα μέλη του Δ.Σ. της ομοσπονδίας συνήψαν συμβάσεις εργασίας με συγγενικά τους πρόσωπα, κατά παράβαση της ισχύουσας νομοθεσίας», «Η ομοσπονδία ενώ είχε υποχρέωση να απασχολεί προπονητές κατόχους νόμιμης άδειας, σύνηψε συμβάσεις και απασχολούσε άτομα ως προπονητές, που ασκούσαν παρανόμως το επάγγελμα του προπονητή», «Σωματεία συμμετείχαν στις γενικές συνελεύσεις της ομοσπονδίας με δικαίωμα ψήφου, κατά παράβαση της ισχύουσας νομοθεσίας, του καταστατικού και του εσωτερικού κανονισμού διοίκησης». Δεν γνωρίζουμε βέβαια αν επιβεβαιώθηκαν τα αναγραφόμενα στα πορίσματα και αν προέκυψαν οι κατά νόμω προβλεπόμενες συνέπειες.

Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα που επιβεβαιώνει όσα προαναφέραμε είναι ο άκρατος παραγοντισμός, που έκανε Έλληνα παράγοντα προκειμένου να διατηρήσει τη θέση του στην ευρωπαϊκή ομοσπονδία του αθλήματος, να κατέβει στις αντίστοιχες εκλογές – τις οποίες ευτυχώς και έχασε – ως υποψήφιος των Σκοπίων και με το έμβλημα MKD, δίπλα στην υποψηφιότητά του.

Το καλύτερο όμως συνέβη από τοπική ένωση μεγάλου αθλήματος λίγα χρόνια πριν, η οποία διέκοψε αναίτια όλα τα πρωταθλήματά της επί δύο εβδομάδες πριν από τις εκλογές, στο μέσον της αγωνιστικής περιόδου, προκειμένου αυτές να διεξαχθούν λείι απρόσκοπτα.

Στην κατεύθυνση λοιπόν της εξυγίανσης προτείναμε και στο παρελθόν σειρά ρυθμίσεων και μέτρων τα οποία πρέπει να ληφθούν άμεσα. Από τη δέσμη των προτάσεών μας θέλουμε στην παρούσα επιστολή μόνο να επαναλάβουμε:

Την άμεση ανάγκη να καταστεί δυνατός ο εσωτερικός διοικητικός και οικονομικός έλεγχος των διοικήσεων των ομοσπονδιών και των ενώσεων, με τη θέσπιση αναλογικότερου συστήματος εκλογής που θα επιτρέψει την παρουσία αντιπολίτευσης στα διοικητικά συμβούλια ως μειοψηφίας. Δυστυχώς, πριν λίγα χρόνια στη βουλή με παρέμβαση του τότε υπουργού πολιτισμού κ. Παύλου Γερουλάνου χάθηκε μια χρυσή ευκαιρία, αφού καταψηφίστηκε σχετική τροπολογία που είχε κατατεθεί από βουλευτές τεσσάρων κομμάτων, η οποία κατά την άποψή μας ρυθμίζει με αποτελεσματικότερο τρόπο το θέμα της διοίκησης των αθλητικών ομοσπονδιών και ενώσεων, σε σχέση με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου.

Επίσης, την ανάγκη για θεσμοθέτηση ελέγχου για τη διακρίβωση του επαγγέλματος που ασκούν τα μέλη των διοικήσεων των ομοσπονδιών, αν υπάρχει, και των εισοδημάτων που δήλωναν από το προηγούμενο οικονομικό έτος της εκλογής τους ως μελών Διοικητικού Συμβουλίου ομοσπονδίας. Για να σταματήσουμε να έχουμε διοικήσεις και προέδρους ομοσπονδιών άνεργους και ανεπάγγελτους. Επιτέλους, η ιδιότητα του προέδρου ή του μέλους Δ.Σ. Αθλητικής Ομοσπονδίας δεν είναι επάγγελμα.

Την ανάγκη για περιορισμό της πολυθεσίας στο χώρο του αθλητισμού.

Τη θεσμοθέτηση διαδικασίας για την ταυτοποίηση ατομικών αστικών, ποινικών αλλά και διοικητικών ευθυνών για κακοδιοίκηση και οικονομική κακοδιαχείριση σε σωματεία (του επαγγελματικού αθλητισμού), ενώσεις και ομοσπονδίες όλων των αθλημάτων.

Και τέλος, την ανάγκη τα υπερκείμενα όργανα διοίκησης και ελέγχου να μην συγκροτούνται από τα ίδια πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στις ομοσπονδίες. Να είναι δηλαδή τα ίδια πρόσωπα ελεγκτές και ελεγχόμενοι, κριτές και κρινόμενοι.

Ταυτόχρονα θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για την τακτική και έγκαιρη καταβολή της επιχορήγησης της Γ.Γ.Α. στις ομοσπονδίες προκειμένου να αποφευχθεί η αναίτια αναζήτηση ευθυνών για τα προβλήματα που δημιουργούνται από την καθυστερημένη έγκριση από τη Γ.Γ.Α. των προϋπολογισμών των ομοσπονδιών, καθυστέρηση η οποία δεν δικαιολογείται, και κατ' επέκταση την καθυστέρηση υλοποίησής τους.

Ακολουθεί το κείμενο της τροπολογίας που προαναφέραμε και ως πρόταση για νομοτεχνική βελτίωση των προτεινόμενων στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου διατάξεων.

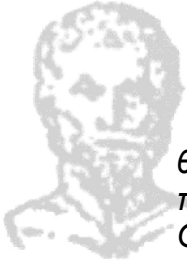
«ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ-ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Ρυθμίσεις για τα Διοικητικά Συμβούλια των Αθλητικών Ομοσπονδιών ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Έχοντας ως στόχους:

- την εξασφάλιση της εναλλαγής προσώπων στις Διοικήσεις των Αθλητικών Ομοσπονδιών,
- την προώθηση του δημοκρατικού διαλόγου και την εκπροσώπηση όλων των Σωματείων,
- την αποτελεσματικότερη άσκηση διοικητικού, οικονομικού και διαχειριστικού ελέγχου στις Διοικήσεις των Αθλητικών Ομοσπονδιών,
- και, γενικότερα, την πρόβλεψη και αντιμετώπιση φαινομένων διαφθοράς στο χώρο του Αθλητισμού,

NORTHERN GREECE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS ASSOCIATION (E.G.V.E.)

θεωρείται σκόπιμη μια νομοθετική παρέμβαση η οποία να αλλάζει τον υφιστάμενο τρόπο ανάδειξης των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων των Αθλητικών Ομοσπονδιών, με βάση συνδυασμούς υποψηφίων και με την εφαρμογή αναλογικότερων συστημάτων εκλογής (σύστημα ενισχυμένης ή, ακόμη, και απλής αναλογικής).

Η κατεπείγουσα ανάγκη για τη συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση προκύπτει και από το γεγονός ότι οι εκλογές στις Ομοσπονδίες θα γίνουν στο τέλος του 2012 (τότε) και οι επόμενες εκλογές σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία θα γίνουν το 2016 (τότε). Αναλογιζόμενοι τα στεγανά που έχουν δημιουργηθεί στις περισσότερες αθλητικές ομοσπονδίες και άρα την πιθανότητα η ρύθμιση να μπορέσει να λειτουργήσει αποτελεσματικά στις μεθεπόμενες από την εφαρμογή της εκλογές, δηλαδή στις εκλογές του 2020 (τότε), η συνέπεια θα είναι η βελτίωση ενός τόσο κρίσιμου για τον εκδημοκρατισμό του τρόπου διοίκησης και λειτουργίας των αθλητικών ομοσπονδιών ζητήματος, να παραπεμφθεί στις γνωστές ελληνικές «καλένδες».

Στο πλαίσιο αυτό, προτείνεται η παρακάτω τροπολογία-προσθήκη:

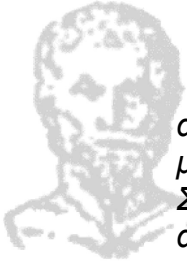
ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ – ΠΡΟΣΘΗΚΗ

«Η παράγραφος 8 του άρθρου 24 του Ν.2725/99 διαμορφώνεται ως εξής:

8. Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα αν το καταστατικό αθλητικής ομοσπονδίας το προβλέπει ή όχι, οι αρχαιρεσίες γίνονται με βάση συνδυασμούς υποψηφίων. Σε περίπτωση που υποβληθεί υποψηφιότητα από έναν ή περισσότερους συνδυασμούς υποψηφίων ή και μεμονωμένους υποψήφιους, η διαδικασία εκλογής των υποψηφίων μελών του Δ.Σ. ορίζεται ως εξής: ο πρώτος σε ψήφους συνδυασμός, εκλέγει αριθμό μελών σε ποσοστό τουλάχιστον εξήντα τοις εκατό (60%) του συνολικού αριθμού των μελών του Δ.Σ., ο δε υπόλοιπος αριθμός των μελών του Δ.Σ. εκλέγεται αναλογικά από τους άλλους συνδυασμούς ή τους μεμονωμένους υποψηφίους και υπό την προϋπόθεση ότι ο καθένας από αυτούς συγκεντρώνει αριθμό ψήφων, σε ποσοστό τουλάχιστον δέκα τοις εκατό (10%) επί του συνολικού αριθμού των εγκύρων ψηφοδελτίων. Τηρουμένων των προβλέψεων που αναφέρονται στα προηγούμενα εδάφια της παραγράφου αυτής, τυχόν αδιάθετες έδρες μετά την πρώτη κατανομή των εδρών, κατανέμονται αναλογικά με βάση τα υπόλοιπα των ψήφων και στον πλειοψηφήσαντα συνδυασμό και στους μειοψηφήσαντες συνδυασμούς. Σε περίπτωση κατά την οποία κανένας συνδυασμός ή μεμονωμένος υποψήφιος, πλην εκείνου του συνδυασμού που πλειοψήφησε, δεν συγκεντρώσει το προαναφερόμενο ποσοστό ψήφων, ο πλειοψηφήσας συνδυασμός εκλέγει το σύνολο των μελών του Δ.Σ.

Σε περίπτωση που υποβληθούν υποψηφιότητες μόνον από μεμονωμένους υποψηφίους, τότε συγκροτείται ενιαίο ψηφοδέλτιο και ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπει το καταστατικό κάθε αθλητικής ομοσπονδίας για την εκλογή των μελών του Δ.Σ.

Σε περίπτωση που υποψηφιότητα υποβληθεί από έναν ή περισσότερους συνδυασμούς αλλά και μεμονωμένους υποψηφίους και υπάρξει ισοψηφία μεταξύ συνδυασμού και μεμονωμένου υποψηφίου, εφόσον βεβαίως έχουν συγκεντρώσει αριθμό ψήφων σε ποσοστό τουλάχιστον δέκα τοις εκατό (10%) επί του συνολικού

αριθμού των εγκύρων ψηφοδελτίων, εκλέγεται στο Δ.Σ. κατά προτεραιότητα ο μεμονωμένος υποψήφιος. Κατά τα λοιπά ισχύει η ανωτέρω διαδικασία.
Σε όσα καταστατικά αθλητικών ομοσπονδιών προβλέπεται σύστημα απλής αναλογικής για την ανάδειξη των μελών του Δ.Σ., δεν έχουν εφαρμογή τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια της παραγράφου αυτής.»

Εν κατακλείδι καλούμε και εμείς την κυβέρνηση να αποσύρει τις προτεινόμενες αντισυνταγματικές, αντιεπιστημονικές, άδικες, επικίνδυνες, παράνομες και καταχρηστικές διατάξεις του σχεδίου νόμου και να επεξεργαστεί άμεσα σε συνεργασία με την πανεπιστημιακή κοινότητα και τις επιστημονικές ενώσεις ένα νέο, σύγχρονο και ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο για τον αθλητισμό.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΑΡΙΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ